

Tygodnik Parafialny OPIEKUN

Święty Józefie, Patronie naszej Parafii, Ozdobo życia rodzinnego, módl się za nami

Sanktuarium Świętego Józefa Siedlce

www.jozefsiedlce.pl

SŁUGA TWÓJ SŁUCHA – rozważanie Słowa Bożego z Niedziela Chrztu Pańskiego (rok A)

Mój Syn umiłowany!

1 czytanie Iz 42, 1-4. 6-7

Izajasz opisuje Sługę Jahwe, w których Kościół widzi Jezusa Chrystusa. Na Nim spoczął Duch Pański, kiedy wychodził z wody Jordanu. Wsłuchaj się w Jego „cechy”. Nie będzie podnosił głosu, nie będzie krzyczał. Nie będzie więc kimś przemocowym, działającym agresywnie. Nie oznacza to jednak, że będzie wycofany czy zachowawczy. Wręcz przeciwnie, Jezus wie, czego chce i jest stanowczy w tym, bardzo zaangażowany.

Ten Sługa nie złamie trzciny nadłameanej, nie zgasi ledwo tłącego się knotka. Jest więc kimś, kto daje szansę, kto ufa do końca, kto pozwala istnieć nawet słabemu i po ludzku „nieużytecznemu” czy wręcz „niepotrzebnemu”. Bóg bowiem patrzy inaczej niż człowiek. W ten sposób i Ty popatrz na swoje życie.

2 czytanie Dz 10, 34-38

W pierwszym swoim wystąpieniu skierowanym do pogan Piotr zaczyna od tego, że Bóg powołał do zbawienia wszystkich ludzi dobrej woli. Zaczyna od stwierdzenia, które jego samego chyba zaskoczyło, że Bóg nie ma względu na osoby, lecz miły Mu jest ten, co się Go boi i postępuje sprawiedliwie. Jest to pouczenie również dla Żydów, że choć są narodem wybranym, Bóg nie będzie dla nich łagodniejszy i łaskawszy.

Potem przypomina Piotr sprawę Jezusa z Nazaretu, znaną owym słuchaczom pogańskim w domu rzymskiego setnika Korneliusza. Widocznie wydarzenia związane z Jezusem były tak głośne, że Piotr spokojnie mógł zakładać ich znajomość nawet u rzymskich słuchaczy. Mówi im szczególnie o tym, czego sam był świadkiem podczas chrztu Jezusa w Jordanie, gdzie Jezus nie tylko przyjął chrzest z rąk Jana, ale przede wszystkim został przez Ojca namaszczone Duchem i mocą. Takie namaszczenie Jan Chrzciciel obiecywał wszystkim jako coś, co otrzymają z rąk samego Jezusa. A sam Jezus przed wstąpieniem do nieba też to obiecuje swoim uczniom i zachęca ich, by na to cierpliwie czekali w Jerozolimie.

Namaszczenie Duchem oznacza dla Jezusa, że Bóg jest stałe z Nim, a czytelnym owocem tej bliskości jest Jego przejście przez życie dobrze czyniąc, aż po uwalnianie ludzi spod władzy diabła. To właśnie pozostawanie w stałej więzi z Bogiem pozwalało Jezusowi dobrze czynić i uzdrawiać wszystkich poddanych mocy diabła. Jest to dosyć ciekawe wyrażenie, określające uwalnianie spod władzy diabła jako uzdrawianie, bo faktycznie jego działanie w człowieczym duchu powoduje spustoszenie podobne do tego, jakie

czyni choroba w ciele ludzkim. Ten sam Jezus przechodzi przez dzisiejszy świat czyniąc dobro aż po uzdrawianie i wyzwalanie ze zniewoleń, a udzielając także nam Ducha pragnie, byśmy i my czynili to samo.

Evangelia Mt 3, 13-17

Jezus przychodzi do Jana, by ten Go ochrzcił. Nie potrzebował chrztu, a jednak chce wejść do wody, jak to czynili wszyscy przychodzący do Jana. Wchodzili oni do wody, wypowiadali swoje grzechy – jakby wrzucali je do tej wody – i Jan ich zanurzał w wodzie. Potem wychodzili na drugi brzeg jak „nowonarodzeni” duchowo. Przypatrz się temu rytuałowi, w którym człowiek dostawał nową szansę życia.

Jezus nie potrzebował chrztu, lecz wchodził do wody. Nie wypowiada grzechów, bo ich nie ma. Zanurza się, więc grzechy wrzucane przez ludzi niejako „przyklejają się” do Niego. On poniesie je aż na krzyż. Stań przy Jezusie i zobacz, jak On bierze na siebie również Twój grzech. Jak się z tym czujesz? Co chciałbyś Mu teraz powiedzieć?

Jezus „oblepiony” naszymi grzechami słyszy od Ojca: „Tyś jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie”. Ojciec patrzy z upodobaniem na swojego Syna oblepionego naszym grzechem (grzech szpeci). Uświadom sobie, jak Ojciec patrzy na Ciebie jako grzesznika. Co do Ciebie mówi? Może te same słowa, co do Jezusa? (zob. www.e-dr.jezuici.pl)

Orszak Trzech Króli

6 stycznia już po raz trzynasty ulicami Siedlec przeszedł Orszak Trzech Króli.

Jak zawsze, wzięło w nim udział bardzo wielu wiernych, także z naszej parafii. Wydarzenie rozpoczęło się o godz. 11.45 Mszą św. w kościele pw. św. Stanisława BM, której przewodniczył ks. bp pomocniczy Grzegorz Suchodolski. Po Mszy Świętej tłumy siedlczan na czele z trzema Królami wyruszyli w stronę katedry. Hasłem tegorocznego Orszaku były słowa: „Nadzieję się cieszyć”. Uczestnicy otrzymali symboliczne korony oraz śpiewniki, by radośnie i z pełnym zaangażowaniem przejść ulicami Siedlec prosto do katedry. Przemarsz był przeplatany scenkami związanymi z narodzeniem Jezusa.

DOKOŃCZENIE NA STR. 2

Orszak Trzech Króli

DOKOŃCZENIE ZE STR. 1

Ostatnim punktem Orszaku był pokłon pasterzy i królów Nowonarodzonemu Dzieciątku oraz wspólne odśpiewanie kolędy „Bóg się rodzi”.

To było wspaniałe doświadczenie wspólnoty i możliwość dania pięknego świadectwa wiary.

Organizatorem Siedleckiego Orszaku Trzech Króli była Fundacja Nasza Szkoła we współpracy z Katolicką Szkołą Podstawową im. bł. ks. Jerzego Popiełuszki. (EZ)

Intencje Mszy św.

Kościół św. Józefa jest otwarty od 6.00 do 19.00.

Poniedziałek, 12 stycznia 2026 r. DZIEŃ POWSZEDNI I TYGODNIA OKRESU ZWYKŁEGO czytanie (1 Sm 1, 1-8), Niedola nieplodnej Anny Ewangelia (Mk 1, 14-20), Jezus wzywa ludzi do nawrócenia i powołuje pierwszych apostołów	
6.30	Gregoriana: + Annę Łukasiuk Gregoriana: + Wiesława Wasilewskiego + Stanisława Trocia + Barbarę Zabielską
7.00	Gregoriana: + Mirosława Szczepanika + Arkadiusza; + Stanisławę Krasnodębską; + Annę, Władysława, Józefa Wasilewskich; + Jana, Stanisławę, Bogdana Zdołnińskich + Halinę Chojecką (36 R); + z rodziny Moskwiaaków, Oknińskich, Lipińskich i Chojeckich + Mieczysława Góreckiego + Ryszarda Radzimirskiego
18.00	+ Arkadiusza Kurowskiego + Kazimierza Dąbrowskiego
Wtorek, 13 stycznia 2026 r. DZIEŃ POWSZEDNI I TYGODNIA OKRESU ZWYKŁEGO czytanie (1 Sm 1, 9-20), Narodzenie się Samuela Ewangelia (Mk 1, 21-28), Jezus naucza jak ten, który ma władzę	
6.30	Dz.-bł. w 17. urodziny Adriana, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i św. Józefa Gregoriana: + Annę Łukasiuk Gregoriana: + Wiesława Wasilewskiego + Stanisława Banasiuka + Michalinę Strzelińską (30. dzień po śmierci)
7.00	Gregoriana: + Mirosława Szczepanika + Antoniego Sokołów (1 R); + Grażynę + Krystynę Adamczyk + Tadeusza Tarczewskiego
18.00	Dz.-bł. w intencji rodziny o uwolnienie z nałogów, umocnienie w wierze, dary Ducha Św., wstawiennictwo Św. Rodziny z Nazaretu i łaskę zdrowia dla całej rodziny + Zbigniewa (8 R); + Halinę i Tadeusza Lipców
Środa, 14 stycznia 2026 r. DZIEŃ POWSZEDNI I TYGODNIA OKRESU ZWYKŁEGO czytanie (1 Sm 3, 1-10. 19-20), Powołanie Samuela Ewangelia (Mk 1, 29-39), Jezus uzdrawia chorych	
6.30	Gregoriana: + Annę Łukasiuk Gregoriana: + Wiesława Wasilewskiego + w czyściu cierpiących + Stanisławę Siewruk + Stanisława Banasiuka
7.00	Gregoriana: + Mirosława Szczepanika + Stanisława Trocia + Janinę Bochaj (R) + Marka Świdarskiego
18.00	Intencje Nowenny do św. Józefa W intencji Bogu wiadomej, o umocnienie wiary, zgodę w rodzinie + Krystynę Chmielewską (1 R) + Edwarda Mirońskiego; + z rodziny + Stanisława Borkowskiego + Stanisława Czumaj + Krystynę, Mariana, Kazimierza, Józefa, Mariana; + z rodziny Kusków; + Reginę + Jana Oklińskiego

Czwartek, 15 stycznia 2026 r. DZIEŃ POWSZEDNI I TYGODNIA OKRESU ZWYKŁEGO czytanie (1 Sm 4, 1b-11), Zdobycie Arki Przymierza przez Filistynów Ewangelia (Mk 1, 40-45), Uzdrawienie trędowatego	
6.30	Gregoriana: + Annę Łukasiuk Gregoriana: + Wiesława Wasilewskiego + Hieronima Dobrzyńskiego (9 R) + Stanisława Banasiuka
7.00	Dz.-bł. w 80. urodziny Grażyny, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i wstawiennictwo św. Józefa Gregoriana: + Mirosława Szczepanika + Mieczysława Grudę (30 dzień po śmierci) + Stanisława Błaszczaka; + z rodziny Błaszczaków i Kupów + Tadeusza Tarczewskiego
18.00	+ Mariana Kanię (9 R) + rodziców Jana i Genowefę Grochowskich
Piątek, 16 stycznia 2026 r. DZIEŃ POWSZEDNI I TYGODNIA OKRESU ZWYKŁEGO czytanie (1 Sm 8, 4-7. 10-22a), Izraelici domagają się ustanowienia króla Ewangelia (Mk 2, 1-12), Chrystus ma władzę odpuszczania grzechów	
6.30	Gregoriana: + Annę Łukasiuk Gregoriana: + Wiesława Wasilewskiego + Jadwigę Żółkowską (17 R); + Jana Żółkowskiego + Stanisława Banasiuka
7.00	Gregoriana: + Mirosława Szczepanika + Gerarda Nowaka + Stanisława Trocia + Mirosława Wolgietmucha (1 R) + Stanisława i Mariannę Haleckich; + dziadków obojga stron rodziny
18.00	+ Stanisława Kołtuniaka (41 R) + Władysława Zabielskiego (1 R)
Sobota, 17 stycznia 2026 r. WSPOMNIENIE ŚW. ANTONIEGO, OPATA czytanie (1 Sm 9, 1-4. 17-19; 10, 1), Namaszczenie Saula na króla Ewangelia (Mk 2, 13-17), Powołanie Mateusza	
6.30	Gregoriana: + Annę Łukasiuk Gregoriana: + Wiesława Wasilewskiego + Mariannę Jurek (13 R); + Henryka; + dziadków obojga stron + Stanisława Trocia
7.00	Dz.-bł. w 70. urodziny Marii, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej dla niej i całej rodziny Gregoriana: + Mirosława Szczepanika + Antoniego
18.00	+ Wacława (R); + Mariannę, Michalinę, Antoniego Niedziółków
Niedziela, 18 stycznia 2026 r. II NIEDZIELA ZWYKŁA 1. czytanie (Iz 49, 3. 5-6), Sługa Boży światłością całej ziemi 2. czytanie (1 Kor 1, 1-3), Paweł apostołem Jezusa Chrystusa Ewangelia (J 1, 29-34), Chrystus jest Baran-kiem, który gładzi grzech świata	
7.00	Gregoriana: + Annę Łukasiuk Gregoriana: + Wiesława Wasilewskiego + Celinę Sobiczewską (10 R)
8.30	+ Henrykę i Stanisława Sarnowskich Gregoriana: + Mirosława Szczepanika
10.00	
12.00	Za Parafian Dz.-bł. w 10. urodziny Leny, o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i św. Józefa dla niej i jej najbliższej rodziny
16.30	+ Henryka Cymermana
18.00	

Tydzień w naszej parafii

■ PONIEDZIAŁEK, 12 stycznia

- 17.15 – Modlitwa różańcowa – KZR nr 13

■ WTOREK, 13 stycznia

- 17.15 – Modlitwa różańcowa – KZR nr 13

■ ŚRODA, 14 stycznia

- 17.00 – Różaniec do św. Józefa
- 17.45 – Nowenna do św. Józefa
- 18.00 – Msza św. w intencjach zanoszonych przez wstawiennictwo św. Józefa

■ CZWARTEK, 15 stycznia

- 17.15 – Modlitwa różańcowa – KZR nr 13
- 19.00 – 21.00 – Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy

■ PIĄTEK, 16 stycznia

- 17.15 – modlitwa różańcowa – KZR nr 13

■ SOBOTA, 17 stycznia

- 17.15 – Modlitwa różańcowa – Wspólnota Różańca Nieustającego

■ NIEDZIELA, 18 stycznia

- 7.00 – Msza św.
- 8.30 – Msza św.
- 10.00 – Msza św.
- 12.00 – Msza św. z udziałem dzieci
- 16.30 – Msza św.
- 18.00 – Msza św.

Ksiądz biskup Kazimierz Gurda spotkał się z Papieżem Leonem XIV

Biskup siedlecki Kazimierz Gurda, na zakończenie audyencji generalnej, spotkał się z Ojcem Świętym Leonem XIV. Hierarcha uczestniczył w zakończeniu Roku Jubileuszowego 2025, które odbyło się w Bazylice Watykańskiej w uroczystość Objawienia Pańskiego.

Spotkanie biskupa Kazimierza Gurdy z Papieżem Leonem XIV odbyło się w środę, 7 stycznia. Duszpasterz diecezji siedleckiej przekazał słowa pozdrowień od całej wspólnoty Kościoła siedleckiego oraz zapewnił o jedności i modlitewnej pamięci. Jednocześnie podziękował za nowy, rozpoczęty przez Leona XIV, cykl katechez, które będą teraz dotyczyć Soboru Watykańskiego II. „Myślę, że są one nam dzisiaj bardzo potrzebne, żebyśmy zrozumieli soborowe nauczanie; tak jak widzi je Kościół i Ojciec Święty” - zaznaczył biskup siedlecki.

Biskup Gurda uczestniczył w Mszy Świętej, której przewodniczył we wtorek, 6 stycznia Leon XIV. Podczas Liturgii nastąpiło zamknięcie Drzwi Świętych i zakończenie Jubileuszu 2025. W rozmowie z mediami watykańskimi wskazał, że miniony Rok Jubileuszowy był to „czas łaski, prze-myślenia osobistej relacji z Panem Bogiem i Kościołem”.

Jednocześnie dodał, że „z nadzieją patrzymy w przyszłość”. Okres, który teraz jest przed nami to moment, aby Duch Święty nas poprowadził. To czas pogłębiania wiary i doprowadzenia tych, którzy być może są daleko od Kościoła. (tekst za www.podlasie24.pl)

ŚWIĘTY TYGODNIA

17 stycznia wspomnienie św. Antoniego Wielkiego, opata i pustelnika (251-356)

Urodził się w Keman, w środkowym Egipcie, w religijnej i zamożnej rodzinie chrześcijańskiej.

W wieku 20 lat stracił rodziców i wówczas zajął się prowadzeniem gospodarstwa oraz wychowaniem młodszej siostry.

Pod wpływem usłyszanych w kościele słów z Ewangelii według św. Mateusza: *Jeśli chcesz być doskonały, idź, sprzedaj, co posiadasz i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie* (19,21) Antoni zabezpieczył los siostry, oddając ją w opiekę szlachetnym paniom, majątek odziedziczony po rodzicach rozdał ubogim, a sam udał się na pustkowia w pobliżu rodzinnej wioski. Młody pustelnik cieszył się sympatią okolicznych mieszkańców.

Po kilku latach, aby uniknąć rozgłosu, przeniósł się na Pustynię Libijską. Tam oddawał się modlitwie, rozważaniu Pisma Świętego, surowym umartwieniom i postom, a pracą fizyczną zarabiał na utrzymanie. Chociaż prowadził pustelnicze życie, utrzymywał kontakty z ludźmi: przyjmował odwiedzających, udzielał im rad, prowadził ożywioną korespondencję, nawet z cesarzem Konstantynem Wielkim i jego synami. Odznaczał się inteligencją i bystrością umysłu. Nazywano go „miłym Bogu”. Często cierpiał na skutek pokus szatańskich, które pokonywał modlitwami i wielkim umartwieniem. Umacniały go także nadprzyrodzone wizje. Wkrótce wokół Antoniego zaczęli się gromadzić pustelnicy, jego uczniowie (było ich około 6000). Zamieszkiwali oni w pustelniczych koloniach. Antoni był wśród nich jako ich nauczyciel, ojciec, przewodnik, wzór do naśladowania; dokonywał wielu uzdrowień, szczególnie uwalniał opętanych z mocy złego ducha. Przez ostatnich 15 lat życia Antoni miał przy sobie dwóch uczniów, którzy byli także jego sekretarzami.

Według tradycji Antoni do końca swojego długiego, stuipięcioletniego życia, zachował jasność umysłu, gorliwość w służbie Bogu, a uczniom przepowiedział swoją śmierć, która nastąpiła 17 stycznia 356 r. w Górnej Tebaidzie.

Żywoć św. Antoniego, spisany przez św. Atanazego Aleksandryjskiego ok. 360 r., miał ogromny wpływ na nawrócenie św. Augustyna.

Dawniej we wspomnienie św. Antoniego poświęcano ogień, który miał chronić przed chorobami skóry. Wzywany w obronie przed zarazą, zatruciem, chorobami skóry i atakami padaczki. Jest patronem pustelników, mnichów, szpitali oraz opiekunem zwierząt domowych.

Za przykładem św. Antoniego, Opata i za jego wstawiennictwem wyrzekajmy się swojego egoizmu i miłujmy Boga ponad wszystko.

„Przyjdą takie czasy, że ludzie będą szaleni i jeśli zobaczą kogoś przy zdrowych zmysłach, to powstaną przeciw niemu mówiąc: Jesteś szalony, bo nie jesteś do nas podobny” (Św. Antoni Wielki). (opr. **AZ**)

Zapowiedzi

- **Wojciech Kurowski**, kawaler ze Strzały, par. Św. Józefa w Siedlcach i **Martyna Zaleska** z par. Św. Franciszka z Warszawy, *zapowiedź 2*

Ktokolwiek by wiedział o przeszkodach małżeńskich pomiędzy wymienionymi narzeczonymi ma obowiązek powiadomić o tym kapłana pracującego w parafii.

Stanowisko Zespołu Ekspertów Konferencji Episkopatu Polski ds. Bioetycznych wobec rezolucji Parlamentu Europejskiego „My Voice, My Choice: For Safe and Accessible Abortion”

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

W dniu 17 grudnia 2025 roku Parlament Europejski podjął kolejną próbę narzucenia krajom członkowskim prawa legalizującego zabójstwo nienarodzonego dziecka, podejmując rezolucję „My Voice, My Choice: For Safe and Accessible Abortion” („Mój głos, mój wybór: za bezpieczną i dostępną aborcją”). Rezolucja wzywa Komisję Europejską do utworzenia dobrowolnego, solidarnościowego mechanizmu finansowego (pokrywanego z budżetu Unii Europejskiej), umożliwiającego państwom członkowskim, które wyrażą na to zgodę, zapewnienie dostępu do bezpiecznej aborcji osobom, dla których taki dostęp jest ograniczony lub niemożliwy (bez harmonizacji prawa krajowego). Ponadto podkreśla, że dostęp do „bezpiecznej” i legalnej aborcji jest elementem praw seksualnych i reprodukcyjnych (SRHR), uznawanych za prawo podstawowe. Dokument wyraża zaniepokojenie barierami prawnymi i praktycznymi w niektórych państwach członkowskich oraz wzywa do reform zgodnych ze standardami międzynarodowymi, a także ponawia wcześniejsze wezwanie do wpisania prawa do aborcji do Karty Praw Podstawowych UE.

Zespół Ekspertów KEP ds. Bioetycznych z pewnym zadowoleniem przyjął do wiadomości, że polscy eurodeputowani – poza nielicznymi wyjątkami – nie wsparli tej rezolucji, wyrażając jednoznaczny sprzeciw bądź powstrzymując się od głosu. Należy przypomnieć, że, zgodnie z prawem europejskim, kwestia aborcji nie jest regulowana na poziomie Unii Europejskiej i pozostaje wyłączną kompetencją państw członkowskich. UE nie ma kompetencji do legalizacji, zakazywania ani finansowania aborcji w sposób wiążący dla członków. Wszelkie rezolucje Parlamentu Europejskiego w tej sprawie mają charakter niewiążący politycznie.

BEZPRAWNY CHARAKTER REZOLUCJI PE

Zgodnie z art. 168 ust. 7 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Unia Europejska szanuje odpowiedzialność państw członkowskich za określenie ich polityki zdrowotnej oraz za organizację i świadczenie usług zdrowotnych i opieki medycznej. Aborcja jest traktowana jako element polityki zdrowotnej, dlatego UE ma jedynie kompetencje wspierające (np. wymiana najlepszych praktyk), ale nie może harmonizować ani narzucać prawa w tej dziedzinie.

Traktat Akcesyjny Polski do UE (podpisany w Atenach 16 kwietnia 2003 r., wejście w życie 1 maja 2004 r.) również nie zawiera żadnych zapisów o aborcji. Polska przystąpiła do UE na warunkach akceptujących istniejący dorobek prawny (*acquis communautaire*), w którym aborcja nie była (i nie jest) regulowana.

Karta Praw Podstawowych UE (mająca moc traktatową od Traktatu z Lizbony) nie wspomina o aborcji ani jako prawie, ani jako zakazie. Nie uznaje aborcji za prawo podstawowe. Parlament Europejski wielokrotnie wzywał do wpisania „prawa do bezpiecznej i legalnej aborcji” do Karty (np. rezolucje z 2022, 2023 i 2024 r.), ale takie zmiany wymagałyby jednomyślnej zgody wszystkich państw członkowskich i zmiany traktatów (art. 48 TUE) – co nie nastąpiło.

Rezolucja pomija też wejście w życie Protokołu nr 15 z dnia 24 czerwca 2013 r., który ma charakter prawnie wiążącej umowy międzyrządowej i obowiązuje od dnia 1 sierpnia 2021 r., wprowadzając wprost do preambuły Europejskiej Konwencji Praw Człowieka koncepcję marginesu oceny (art. 7 i 8 Protokołu), stanowiącą jeden z fundamentów współczesnego systemu ochrony praw człowieka. Koncepcja ta polega na pozostawieniu organom krajowym, w tym zwłaszcza sądom konstytucyjnym, określonej swobody w stosowaniu międzynarodowych standardów praw człowieka, co znajduje potwierdzenie zarówno w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, jak i w praktyce Komitetu Praw Człowieka. Europejski Trybunał Praw Człowieka przyznaje państwom szeroki margines oceny w zakresie momentu, od którego ochrona ta jest przyznawana. Margines oceny jest normą tzw. twardego prawa międzynarodowego. Rezolucja zaś ma charakter *soft law*, które może najwyżej interpretować istniejące tzw. prawo twarde – traktaty, konwencje, umowy międzynarodowe. Tymczasem Rezolucja wprost je łamie. *Soft law* realnie kształtuje treść praw człowieka w praktyce, a jego legitymizacja zależy od rzeczywistego zakorzenienia w ochronie godności człowieka, gdyż oderwanie od tego fundamentu prowadziłoby jedynie do pozornej, a nie rzeczywistej ich ochrony.

JEDNOZNACZNOŚĆ STANOWISKA KOŚCIOŁA

Kościół od początku swego istnienia konsekwentnie broni nienaruszalności życia ludzkiego od poczęcia, uznając bezpośredni zamach na życie niena-

rodzonego dziecka za poważne zło moralne. Dokumenty Zespołu Ekspertów Konferencji Episkopatu Polski ds. Bioetycznych, przywołując orzecznictwo Magisterium Kościoła, podkreślają argumenty medyczne, etyczne, prawne i teologiczne, sprzeciwiając się wszelkim formom przerywania ciąży[1]. Życie ludzkie jest nienaruszalne od momentu swego początku (czyli od zapłodnienia) aż do naturalnej śmierci, zaś obowiązkiem każdego człowieka, całego społeczeństwa i państwa jako instytucji jest zapewnić mu adekwatną ochronę prawną i zdrowy rozwój.

Warto zwrócić uwagę, że wbrew narracji prowadzonej przez zwolenników aborcji (a także w odniesieniu do tytułu rezolucji Parlamentu Europejskiego), aborcja nigdy nie jest bezpieczna, ponieważ jej istotą jest odebranie życia nienarodzonemu dziecku bytującemu w łonie matki. Jest to więc poważna ingerencja nie tylko w organizm dziecka, ale także jego matki. Próbuje się więc zakłamać rzeczywistość, odbierając mu jego ludzki, osobowy status. Używa się pokretnych terminów, które mają za niewinnie brzmiącymi słowami ukryć zbrodnię zabójstwa popełnianego wobec niewinnej istoty ludzkiej.

Prawo do życia jest prawem najbardziej fundamentalnym, będąc podstawą do realizacji prawa najważniejszego: prawa do poszanowania godności osoby ludzkiej. Dramatem cywilizacji współczesnej jest poddanie obu tych praw pod dyskusję i głosowanie. W ten sposób „pierwotne i niezbywalne prawo do życia staje się przedmiotem dyskusji lub zostaje wręcz zanegowane na mocy głosowania parlamentu lub z woli części społeczeństwa, choćby nawet liczebnie przeważającej. Jest to zgubny rezultat nieograniczonego panowania relatywizmu: «prawo» przestaje być prawem, ponieważ nie jest już oparte na mocnym fundamencie nienaruszalnej godności osoby, ale zostaje podporządkowane woli silniejszego. W ten sposób demokracja, sprzeniewierzając się własnym zasadom, przeradza się w istocie w system totalitarny. Państwo nie jest już «wspólnym domem», gdzie wszyscy mogą żyć zgodnie z podstawowymi zasadami równości, ale przekształca się w uzurpujące sobie prawo do dysponowania życiem słabszych i bezbronnych, dzieci jeszcze nie narodzonych. Można odnieść wrażenie, że wszystko odbywa się z pełnym poszanowaniem praworządności, przynajmniej w tych przypadkach, gdy prawa dopuszczające przerywanie ciąży lub eutanazję zostają przegłosowane zgodnie z tak zwanymi zasadami demokratycznymi. W rzeczywistości mamy tu jednak do czynienia jedynie z tragicznym pozorem praworządności, zaś ideał demokratyczny – który zasługuje na to miano tylko wówczas, gdy uznaje i chroni godność każdej osoby – zostaje zdradzony u samych podstaw” (Jan Paweł II, *Evangelium vitae*, nr 20).

SPOJRZENIE W PRZYSZŁOŚĆ

Zespół Ekspertów KEP ds. Bioetycznych przypomina, że prawo do życia i godność ludzka mają charakter niezbywalny i podstawowy. Słabi i bezbronni – nienarodzone dzieci stanowią tu grupę szczególną – potrzebują ochrony i wsparcia zarówno instytucjonalnej ze strony państwa, jak i społecznej – ze strony ludzi dobrej woli. Nie wystarczy powiedzieć, że nie wolno zabijać. Życie – zwłaszcza kruche i bezbronne – trzeba chronić i otoczyć prawdziwą opieką. Kościół realizuje to zadanie przez „Okna Życia” i ośrodki adopcyjne, domy dziecka, domy samotnej matki czy schroniska dla ofiar przemocy domowej. Prowadzą je instytucje diecezjalne, zgromadzenia zakonne, Caritas oraz fundacje i stowarzyszenia stworzone przez duchownych i świeckich. Działalność tych instytucji możliwa jest nierzadko jedynie dzięki darowiznom i zaangażowaniu ludzi dobrej woli.

Jest rzeczą niezwykle zmienną i smutną, że Parlament Europejski swoją rezolucję podjął niemal w przeddzień uroczystości Narodzenia Pańskiego. Po raz kolejny nie było miejsca dla Dziecięcia, które przynosi pokój ludziom dobrej woli. Dlatego parafrazując słowa św. Jana Pawła II trzeba wypowiedzieć wprost słowo dramatycznego ostrzeżenia: w Europie, która zabija własne dzieci, nie będzie pokoju. Dla takiej Europy nie będzie przyszłości.

Zespół Ekspertów KEP ds. Bioetycznych zwraca się do sprawujących władzę, polityków i wszystkich ludzi dobrej woli, duchownych i świeckich, o podjęcie wszelkich możliwych działań chroniących w pełni każde ludzkie życie od chwili jego poczęcia aż do naturalnej śmierci. Ukończcie życie, każde życie! To jest nasz głos, to jest nasza powinność, to jest nasz wybór i nasze zadanie, by ochronić każde ludzkie życie.

W imieniu Zespołu Ekspertów Konferencji Episkopatu Polski ds. Bioetycznych
Bp Józef Wróbel SCJ

Papież zamknął Drzwi Święte Bazyliki św. Piotra - zakończył się Jubileusz Nadziei

Ojciec Święty Leon XIV zamknął ostatnie Drzwi Święte Roku Jubileuszowego Nadziei. Tym samym dobiegł końca Jubileusz rozpoczęty przez papieża Franciszka 24 grudnia 2024 r.

Zwyczaj ustanowiony w 1975 r., a następnie uproszczony przez św. Jana Pawła II przy okazji Roku Świętego 2000, obejmuje zamknięcie skrzydeł drzwi. Ich zamurowanie

nastąpi z kolei bez udziału wiernych, ok. 10 dni później.

Do Rzymu przybyło i wzięło udział w wydarzeniach jubileuszowych 33 475 369 pielgrzymów. Wstępne szacunki mówiły o 31,7 mln osób, więc liczba uczestników znacząco je przekroczyła. Jak pokazują dane, począwszy od maja nastąpił nieoczekiwany wzrost przybywających do Wiecznego Miasta; ale mimo to, wszystko było zarządzane z ogromną starannością. Doceniono współpracę między Watykanem, a przedstawicielami władz i służb.

Wśród pielgrzymów, którzy przybyli do Rzymu (poza Włochami) najliczniej reprezentowane były kraje: USA (12,57 proc.), Hiszpania (6,23 proc.), Brazylia (4,67 proc.), Polska (3,69 proc.) oraz Niemcy (3,16 proc.).

Kolejny Jubileusz zwyczajny odbędzie się za 25 lat, natomiast już w 2033 r. będzie miał miejsce Wielki Jubileusz Odkupienia.

(opr. ks. Marek Weresa, Artur Hanula)

Program wizyty duszpasterskiej

■ 12 stycznia 2026 r. /poniedziałek/

od godz 16.00

ul. Nowy Świat 13 – 2 księży

ul. Nowy Świat 14 – 2 księży

ul. Nowy Świat 15 – 2 księży

■ 13 stycznia 2026 r. /wtorek/

od godz 16.00

ul. Nowy Świat 17 i 22 – 2 księży

ul. Batorego 5 – 1 ksiądz

ul. Batorego 7 – 1 ksiądz

ul. Sokołowska 71 – 1 ksiądz

■ 14 stycznia 2026 r., /środa/

od godz 16.00

ul. Sokołowska 70 – 3 księży

ul. Sokołowska 75 – 2 księży

■ 15 stycznia 2026 r., /czwartek/

od godz 16.00

ul. Sokołowska 77 – 1 ksiądz

ul. Sokołowska 79 – 1 ksiądz

ul. Sokołowska 80 – 1 ksiądz

■ 16 stycznia 2026 r., /piątek/

od godz 16.00

ul. Sokołowska 81 – 1 ksiądz

ul. Sokołowska 83 – 1 ksiądz

ul. Sokołowska 84 – 1 ksiądz

ul. Sokołowska 85 – 1 ksiądz

■ 17 stycznia 2026 r. /sobota/

od godz 9.00

ul. Sokołowska 87 – 1 ksiądz

ul. Sokołowska 88 – 2 księży

ul. Sokołowska 93 – 1 ksiądz

■ 19 stycznia 2026 r. /poniedziałek/

od godz 16.00

ul. Sokołowska 156 i 158 – 1 ksiądz

ul. Jagiełły 19 – 3 księży

Odeszli do Pana

Marian Marek Gomza, lat 78

Zofia Pieńkowska, lat 98

Wieczny odpoczynek racz Im dać, Panie...

Tygodnik „Opiekun” w nakładzie 1000 egz. wydaje Parafia św. Józefa, Siedlce, ul. Sokołowska 124, tel. 25 640 28 28. Druk. NOWATOR. Konto parafii. 31 1500 1663 1216 6007 9961 0000

Redaguje zespół: ks. Sławomir Olopiak, ks. Henryk Drozd, ks. Jacek Sawczuk, Grażyna Łuka-Karcz, Marek Stasiuk, Edyta Zdunek, Agata Zielińska.

Uwaga współpracownicy redakcji. Materiały do „Opiekuna” nadsyłamy na adres:

kancelaria@jozefsiedlce.pl najpóźniej do poniedziałku poprzedzającego ukazanie się gazety. Kancelaria Parafialna czynna w dni powszednie w godz. 16.00-17.30. W niedziele nieczynna.

HUMOR JEST ZAWSZE DOBRY

REKLAMACJA

Do kancelarii parafialnej przychodzi stosunkowo młode jeszcze małżeństwo. Żona wskazuje na grubego męża i mówi do proboszcza:

– Chciałam złożyć reklamację i dokonać zwrotu męża.

– Dlaczego?

– Bo przez 5 lat naszego małżeństwa mocno mi się wybrzuszył, a był taki ładny i chudy!

– A kto go karmił?

– No... ja.

LĘK

W zimowy wieczór spotykają się sąsiedzi na wspólnej kolacji. W pewnym momencie zgąsło światło. Śnieżnica uszkodziła trakcję elektryczną. Zapanowała cisza w rozmowach. Ktoś odzywa się drżącym głosem:

– W życiu najbardziej się boję dentysty i ciemności.

– A dlaczego ciemności?

– Bo nigdy nie wiadomo, ile w niej jest dentystów!

PREZENTACJA

W dużej auli odbywa się wernisaż książki, która dopiero co pojawiła się na rynku. Po jej prezentacji uczestnicy kierują wiele pytań do autora:

– Proszę pana, dziennikarze piszą, że rzesze ludzi rozczytują się w pańskiej powieści. Czy to prawda?

– Ja odnoszę wrażenie, że jestem pisarzem, o którego książkach ludzie myślą, że to inni je czytają, a oni sami nie.

OKULARY

Po Mszy św. przed kościołem spotkają się znajome emerytki i opowiadają o swoich problemach. Jedna z nich mówi:

– Słuchajcie dziewczyny, okulary zgubiłam. Jak ja teraz będę spała??

– To ty w okularach śpisz?

– Tak, już muszę! Wzrok mi tak ostatnio „siadł”, że ludzi we śnie nie poznaję.

PIĘKNO ŚWIATA

Noworoczne refleksje:

– Słyszałem, że świat jest piękny – rzekł niewiomy.

– Podobno – odpowiedział widzący.

– Ale świat i nasze przebudzenie przerywają najpiękniejsze sny o świecie – dodał realista.

ŚWIĘTY SPOKÓJ

Synowie pytają ojca:

– Tato, wprowadźcie do Dnia Kobiet jest jeszcze dwa miesiące, ale już teraz podpowiedz nam, jaki prezent możemy przygotować i dać mamie w tym dniu?

– Myślę, że najbardziej się ucieszy, gdy jej dacie święty spokój!

DYSTANS

Na ferie świąteczne przyjeżdża z miasta najstarsza siostra, która jest nauczycielką. Po dłuższej rozmowie młodsze siostry pytają:

– Jak ty to robisz, że zawsze jesteś taka zrównoważona, spokojna? Bierzesz jakieś tabletki uspokajające?

– Nie biorę żadnych tabletek. Ja biorę dystans do wszystkiego.

(opr. xHD)